

I samband med Stockholm Art Week kikar Plaza in i villan hemma hos nätgalleristen **ELISABETH**. Möbler och konst i kreativ kombo.

Text JESPER TILLBERG *Foto* SOFIE BLUMENTHAL

Kreativ vägg. Mikael Wahrby, Skidskopaviljongen, från ed. art. Astrid Tobiasson, målning från Koster där familjen har landställe. Verket Bubblor: "Astrid Sylwan gjorde den till mig och min man när vi gifte oss". Grönt landskap, Hans Viksten. Torrånålstryck, Joanna Hellgren, Grafikens Hus. Screenshot, Louise Bourgeois. Lisa Lundgren: "Varje år köper jag ett verk av en avgångsstudent på Mejän." Sofa, arvegods.

Cutout, Erik Ruin, "New York-baserad konstnär som gjorde detta till min man Erik Blennow Calälvs skivomslag". Lucy Glendinning, Hundred ways of falling. Djuptryck, Anna Pajak, "Trycken säljer vi på ed. art och måleriet finns hos Wetterling Gallery". Bokängel, Barton Lidice Benes. Foto, Rinko Kawauchi. Turning back to nature, Fredrik Söderberg. Sideboard, loppisfynd.

Poesi uppåt **VÄGGARNA**

M

itt första, egna, riktiga konstverk, säger Elisabeth och pekar på väggen i vardagsrummet.

Hon ler stolt åt minnet och tavlan.

– För mig, liksom

för många andra, gick vägen in i samtidskonsten via fotografi. Japanska Rinko Kawauchi såg jag på underbara Fondation Cartier i Paris och köpte sedan det här lilla verket via ett galleri i London.

Nu i vår, i skarven april och maj, har Stockholm Art Week gått av stapeln. Huvudstaden har färgats till en kanvas av uttryck. Elisabeth Blennow Calälv är en av de många konstprofiler, kreatörer och kuratorer som bidragit. Hon driver ed. art, ett nätgalleri för grafik.

– Under Stockholm Art Week brukar det vara en snofsig mäsas för den riktiga dyra, etablerade konsten som heter Market. Och så en för de konstnärsdrivna gallerierna där det är stökigt och massa performance och processkonst, som heter Supermarket. Men för vanliga människor som bara vill köpa bra konst finns inget. Så jag snackade ihop mig med Grafikens Hus

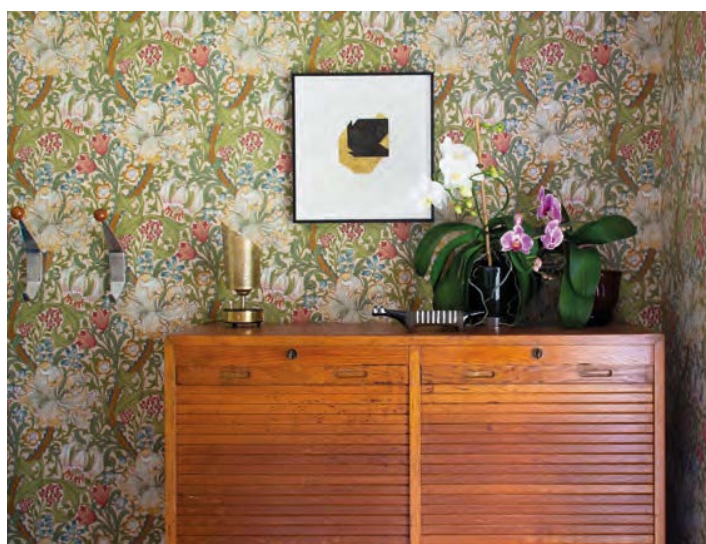
och POM Gallery – vi jobbar alla tre med att sänka de där omtalade trösklarna och bredda scenen – och så gjorde vi en mini-mäsas som vi kallade stARTshow. stART som i att det kan vara en ingång till konsten, kanske ett första konstköp för många.

Elisabeth sitter i sin villa i en av de södra förorterna, ofta förknippad med konstens globala fixstjärnor Jockum Nordström och Karin Mamma Andersson som bodde i och tolkade söderort, i Högdalen, Elisabeth har byggt sitt konstnärliga bo ett penseldrag bort, i Bagarmossen.

ATT KONSTEN ÄR ELISABETHS LIV SYNS PÅ VÄGGARNA, med många verk av de konstnärer hon representerar. Inte just nämnda konstnärspår, men bekanta namn som Ernst Billgren, Olle Bonnier, Jacob Dahlgren, Linn Fernström, Charlotte Gyllenhammar, Maria Miesenberger, Cilla Ramnek, Håkan Rehnberg, Carl-Fredrik Reuterswärd, Matthias van Arkel – för att nämnda några av Plazas utsändes favoriter.

– Jag väljer konst framförallt utifrån om jag tycker att det är bra. Och hur vet jag det? Ja, det är nog någonting man övar upp genom att se massor av konst, tror jag. Därefter väger jag in andra aspekter. Jag vill ha ett brett utbud. Ser jag en konstnär som liksom fyller ett hålrum i vårt utbud kan jag plocka in den. Och så vill jag ha ungt och gammalt, etablerat och icke-etablerat. Nordiskt. Och så bara originalgrafik,

”Jag har aldrig köpt konst efter möblerna. Den saken är klar!”

Ovan: Gudrun Åsling Figur. ”Har jag länge samarbetat med, det här är en favorit i all sin enkelhet.” Klädskåpet är ett gammalt arkivskåp köpt på auktion. Guldlampa, loppis i Nice. Tapet, Morris & Co.

Till höger: Theo Ågren, Untitled. ”Vald av min då tvååriga son i julklapp. Den talade till honom, liksom till mig. Älskar humor i konsten!” Linn Fernströms Vit elefant. ”Den vita elefanten är en symbol för välgång i en del asiatiska kulturer, här blir den mångbottnad eftersom pojken som står på elefantens rygg tycks styra de andra med marionettrådar. Från ett projekt vi gjorde med Linn.” Tapet, Svenskt tenn.

Tavla av rumänsk målare. "Köpt på en av de första online-mässorna vi deltog i på mitt förra jobb. Nästan inget sålde, förutom det galleristerna själva köpte av varandra!" Nyckelskåp, Blocket. Spegel och hallskåp, arvegods.

KONSTEN ATT HÄNGA KONST

Elisabeths 3 tips:

- 1.** Gruppera hellre konsterna än häng dem jämnt fördelad över en vägg – det skapar rum i rummet och vill det sig väl förhöjer verken varandra
- 2.** All konst måste inte samlas på en tavelvägg över soffan! Konst kan hänga överallt – på toaletten, över en dörr, i ett hörn.
- 3.** Bestäm en horisontlinje som du hänger utefter på alla väggar i ett rum, för att få harmoni i hängningen.

alltså inga rena reproduktioner av exempelvis målningar. Där faller faktiskt de flesta konstnärer som hör av sig bort.

Konstens roll i ert hem?

– Oj, jättestor! Vad vore ett hem utan konst? Konsten har fått följa med i alla slingringar i våra liv, en del verk har vi nu kanske mest uppe för att de väcker minnen, andra för att de är fantastiska verk i sig. Våra tre barn som är 8, 5 och 3 har också fått välja ut verk av mina konstnärer då och då, så alla i familjen har sina favoriter.

Talar konsten till inredningen eller inredningen till konsten?

– Det är nog ett samspråk. Vi har ingen tydlig idé kring varken inredning eller konst, det växer fram hand i hand. Men jag har aldrig köpt, och kommer aldrig att köpa, konst efter möblerna. Den saken är klar!

Om du som gäst ser dig omkring i det mysiga huset anas en vurm för vintage. Inslagen av trä gör att naturen utanför slagit rot kreativt även här inne. Gemytligt, genuint och gästvänligt.

– De enskilda konstverken har vi köpt "along the way", så att säga. Min man och jag ger ofta konst till varandra i present och jag får ibland verk av snälla konstnärer, så det tillkommer nya verk då och då. När det är för många lutade mot väggarna har vi omhängning. Då flyttas allt runt för att hitta en bra plats. Konstverk kan ju lyfta eller sänka varandra om de hänger tillsammans och vi har inte väggyta som räcker till för solitärer. Så vi försöker pussla ihop bra hängningar där verken trivs med varandra.

KONSTVERK ÄR SOM MÄNNISKOR, vissa trivs extra bra med varandra, likt vänner med matchande – eller varför inte också kontrasterande – smak. Detsamma kan sägas om inredning. Även möbler har känslor, så att säga, de kan i alla fall framkalla emotioner hos betraktaren.

– Absolut gillar vi vintage, vi har aldrig haft det "ljust och fräscht". Min man var en helt manisk loppisbesökare förr om åren. När vi träffades var hans 10 kvm stora studentrum legendariskt i Uppsala, helt inrett med 70-tal: plastfätöljer, svart lädersoffa, brunt teddyöverkast och orange-bruna gardiner. 70-talets inredning var kanske inte riktigt min grej och som tur var lämnade han det bakom sig, så det har vi rensat ut successivt, men intresset för äldre inredning kvarstår. En hel del har också bytts ut mot sådant vi ärvt. Det är inga "fancy-pancy" värdefulla grejer, utan exempelvis pinnstolarna från min mams sommarstuga. Att få ha dem i sitt hem och tänka på barndomens somrar, det värdesätter vi båda två, mer än att de matchar bordet.

Kopplingen hem och konst får en ny dimension när Elisabeth pratar om att sänka trösklar, inte då främst bokstavligt i hemmet utan symboliskt för att få konstintresserade – eller de som inte visste att de faktiskt är intresserade av konst – en ingång till den bildvärld hon själv älskar. Det är själva visionen med ed. art.

– Att ge fler människor möjlighet att omge sig med konst av hög kvalitet hemma, och att samtidigt ge konstnärerna en plattform att nå ut bredare än till de redan samtidskonstfrälsta!

Varför kan det vara svårt att hitta in i konstvärlden?

– För att det inte finns tydliga regler, tror jag. Vi är så vana vid att det ska finnas rätt och fel. Samtidigt finns det osynliga hierarkier som styr vad som lyfts fram som bra och inte bra konst, och för många är det oklart vad som ligger bakom. Det skapar en osäkerhet som gör att man kanske hellre tittar åt ett annat håll.

ATT VÄNDA BLICKEN från irl-galleriet till e-galleriet är ett sätt fånga upp de nyfikna – men kanske osäkra – konstblickarna. Faktum är att det har blivit en ny

kreativ vår för just gallerier på nätet.

– Absolut! När jag började fanns i princip ingenting i Sverige. Nu finns det aktörer på alla nivåer från posters till det allra dyraste. Men konstbranschen letar fortfarande efter sina digitala former. Själv hoppas jag att vi nätaktörer kan vara en enkel ingång för många, men jag hoppas innerligt att vi inte konkurrerar ut de fysiska gallerierna. De erbjuder en plattform för konstnärer att visa upp en tanke som de tänkt klart, ett rum att gå in i och fördjupa sig i. Det rummet

”Absolut gillar vi vintage, vi har *aldrig haft det ljust och fräscht.*”

finns inte på samma sätt på nätet, där är det snabbare och måste vara mera direkt.

Slutligen, samtidskonsten våren 2022, vad sticker ut, vilka strömningar ska vi kika efter?

– Den starkaste rörelsen i samtidskonsten de senaste åren har handlat om att föra in nya röster, från ett bredare spektrum än det traditionellt västerländska, vita. Den rörelsen fortsätter, där finns fortfarande mycket att göra, summerar Elisabeth och det låter som en paroll. ♦

Från vänster: Virus Day painting nr 18, Ditte Ejlerskov, skapad under pandemin. ”Såg jag på Instagram och köpte direkt!” Ivar Lövheim, från POM Gallery. Olle Gustafsson, köpt på auktion. Olle Bærtling-litografi: ”Jobbar man med grafik måste man ha en!” Läderstol, Bruno Mathsson. Gul fåtölj omklädd i Svenskt tenns linnetyg Vägen. Soffbord, Bruno Mathssons Karin.

Tavlor från ed. art: Cecilia Ömalm, Le Grand Bleu. "Cyanotypi, den blåa färgen skapas av järnsalter, det blir en magisk färgton i trycken!" Patrick Wagner: "Humlan valde min mellanson i julklapp, han blev helt förälskad." Annette Hammaréns verk Ön. Överkast, Afroart.